

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Žalovaná: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Nejvyšší správní soud — Výklad čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 2 bodu 6 a čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin (Úř. věst. L 404, s. 9) — Pojem „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ — Tvrzení uvedené na obalu přípravku, podle kterého tento „přípravek obsahuje navíc vápník a vitamin D3, které napomáhají snižovat riziko vzniku osteoporózy a zlomenin“

Výrok

- 1) Článek 2 odst. 2 bod 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 ze dne 20. prosince 2006 o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, ve znění nařízení Komise (EU) č. 116/2010 ze dne 9. února 2010, musí být vykládán v tom smyslu, že k tomu, aby mohlo být zdravotní tvrzení kvalifikováno jako „tvrzení o snížení rizika onemocnění“ ve smyslu tohoto ustanovení, nemusí výslovně uvádět, že spotřeba určité kategorie potravin, potraviny nebo některé z jejích složek „významně“ snižuje riziko vzniku lidského onemocnění.
- 2) Článek 28 odst. 2 nařízení č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 116/2010, musí být vykládán v tom smyslu, že obchodní sdělení uvedené na obalu potraviny může představovat ochrannou známku nebo obchodní značku ve smyslu tohoto ustanovení za podmínky, že je jako ochranná známka nebo obchodní značka chráněno příslušnou právní úpravou. Vnitrostátnímu soudu přísluší ověřit z hlediska veškerých skutkových a právních okolností, jimiž se vyznačuje věc, která mu byla předložena, zda je takové sdělení skutečně takto chráněnou ochrannou známkou nebo obchodní značkou.
- 3) Článek 28 odst. 2 nařízení č. 1924/2006, ve znění nařízení č. 116/2010, musí být vykládán v tom smyslu, že se vztahuje pouze na potraviny, které byly opatřeny ochrannou známkou nebo obchodní značkou, jež musí být považovány za výživové nebo zdravotní tvrzení ve smyslu tohoto nařízení, a které jako takové existovaly před 1. lednem 2005.

(¹) Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 18. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret — Dánsko) — Metro Cash & Carry Danmark ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-315/12) (¹)

(„Spotřební daň — Směrnice 92/12/EHS — Články 7 až 9 — Směrnice 2008/118/ES — Články 32 až 34 — Pohyb výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství — Nařízení (EHS) č. 3649/92 — Články 1 a 4 — Zjednodušený průvodní doklad — První vyhotovení — Provoz „cash & carry“ — Výrobky propuštěné ke spotřebě v jednom členském státě, které jsou drženy pro obchodní účely v jiném členském státě, nebo výrobky nabyté soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu, které si samy zajišťují jejich přepravu — Lihoviny — Neexistence povinnosti dodavatele provést ověření“)

(2013/C 260/30)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Žalované: Skatteministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Højesteret — Výklad čl. 7 odst. 4 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani (Úř. věst. L 76, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 179) a čl. 34 odst. 1 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, s. 12), jakož i nařízení Komise (EHS) č. 3649/92 ze dne 17. prosince 1992 o zjednodušeném průvodním dokladu pro pohyb výrobků podléhajících spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu v odesílajícím členském státě, uvnitř Společenství (Úř. věst. L 369, s. 17; Zvl. vyd. 09/01, s. 216) — Spotřební daň — Výrobky nabyté jednotlivci pro jejich vlastní potřebu — Případná existence povinnosti podniku v členském státě ujistit se, že obdrží první vyhotovení zjednodušeného průvodního dokladu, když prodává alkohol ve svých obchodech v uvedeném členském státě státním příslušníkům jiných členských států, kteří své nákupy činí na základě předložení karty obchodu vydané na jméno podniků sídlících v jiných členských státech, a v případech že držitelé karty jsou lihoviny předány na místě, aby je pak sám dopravil do členského státu, v němž má bydliště

Výrok

- 1) Články 7 až 9 směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků

podléhajících spotřební dani, ve znění směrnice Rady 92/108/EHS ze dne 14. prosince 1992, jakož i články 1 a 4 nařízení Komise (EHS) č. 3649/92 ze dne 17. prosince 1992 o zjednodušeném průvodním dokladu pro pohyb výrobků podléhajících spotřební dani, které byly propuštěny pro domácí spotřebu v odesílajícím členském státě, uvnitř Společenství, musí být vykládány v tom smyslu, že takovému hospodářskému subjektu, jako je hospodářský subjekt ve věci v původním řízení, neukládají povinnost ověřit, zda kupující z jiných členských států mají v úmyslu dovést výrobky podléhající spotřební dani do jiného členského státu a zda je takový dovoz uskutečňován k soukromým nebo obchodním účelům.

- 2) Články 32 až 34 směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS musí být vykládány v tom smyslu, že nemají za následek podstatné změny článků 7 až 9 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, které by za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, odůvodňovaly odchýlnou odpověď na první otázku.
- 3) Článek 8 směrnice 92/12, ve znění směrnice 92/108, musí být vykládán v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, se může vztahovat na nákup výrobků podléhajících spotřební dani, pokud tyto výrobky byly nabyty soukromými osobami pro jejich vlastní potřebu, které samy zajistily jejich přepravu, což musí případ od případu ověřit příslušné vnitrostátní orgány.

(¹) Úř. věst. C 258, 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 18. července 2013 — Evropská komise v. Kyperská republika

(Věc C-412/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 1999/31/ES — Skládky odpadů — Provozování bez plánu úprav místa skládky — Povinnost uzavřít skládku“)

(2013/C 260/31)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Zavvos a D. Düsterhaus, zmocněnci)

Žalovaná: Kyperská republika (zástupci: M. Chatzigeorgiou a K. Lykourgos, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článku 14 směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, s. 1; Zvl. vyd. 15/04, s. 228) — Pokračování v provozu skládek v Nikósii a Limassolu bez plánu úprav místa skládky

Výrok

- 1) Tím, že Kyperská republika neuzavřela všechny skládky pro nekontrolované odstraňování odpadů (XADA) provozované na jejím území nebo nevyhověla požadavkům směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 14 této směrnice.
- 2) Kyperské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Žádost o posudek podaná Evropskou komisí na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek 2/13)

(2013/C 260/32)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatelka

Evropská komise (zástupci: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger a B. Smulders, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Je návrh dohody o přistoupení Evropské unie k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod slučitelný se Smlouvami?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo) dne 7. května 2013 — Birgit Wagener v. Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Věc C-250/13)

(2013/C 260/33)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Birgit Wagener

Žalovaná: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen